

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 квітня 2009 року

м. Київ

Колегія суддів Верховного Суду України

ВСТАНОВИЛА:

Рішенням арбітражного суду Черкаської області від 22 лютого 2001 року позов задоволено. Постановою Вищого господарського суду України від 11 грудня 2008 року рішення суду першої інстанції залишено без змін.

У касаційному поданні ставиться питання про скасування зазначеної постанови з мотивів її невідповідності нормам матеріального та процесуального права, а також різного застосування Вищим господарським судом України одного й того ж положення закону в аналогічних справах.

Обговоривши доводи касаційного подання та дослідивши матеріали справи, судді не надали згоди на порушення касаційного провадження в даній справі.

Керуючись ст.ст.111¹⁵, 111¹⁷ Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів

УХВАЛИЛА:

Відмовити в порушенні касаційного провадження з перегляду постанови Вищого господарського суду України від 11 грудня 2008 року в справі №11/2812.

Ухвала остаточна та оскарженню не підлягає.

Головуючий
Судді:

Барбара В.П.
Бердник І.С.
Потильчак О.І.

Щасливої дороги й цікавого відпочинку!

Уранці, шостого червня, на першому пероні Львівського вокзалу з-поміж решти пасажирів, які заклопотано метушилися, очікуючи посадки на поїзд сполученням Львів-Сімферополь, веселим галасом вирізнялася група молоді – це студенти Львівського технікуму залізничного транспорту, яким залізнична профспілка надала безкоштовні путівки та забезпечила безплатний проїзд на відпочинок та оздоровлення в м. Саки (АР Крим), на базу відпочинку "Прибой". Супроводжувала дітей керівник групи Оксана Ігорівна Ткач.

Усі студенти – діти з багатодітних сімей і діти-сироти, студенти першого-третього курсів. Відпочиватимуть вони на узбережжі Чорного моря з 7 по 18 червня включно. Студенти четвертого курсу не поїхали лише тому, що у них захист курсової роботи.

Оксана Ігорівна Ткач, яка у ЛТЗТ працює викладачем за спеціальністю "Організація перевезень і управління на залізничному транс-

порті", зауважила, що для неї це перебування на морі усе-таки буде більшою мірою роботою, аніж відпочинком. "Все-таки вони – діти, а це – велика відповідальність, – каже Оксана Ткач. – Хоча ніби й нема підстав для особливих турбот, бо маю справу з відповідальними молодими людьми. Декілька разів я усіх збирала для обговорення нашого майбутнього відпочинку та їхньої поведінки. Після кількох таких інструктажів я в них впевнена. Тим більше, що за весь час організації таких поїздок, у нас жодного разу не було з дітьми проблем. Я думаю, що цього разу теж усе буде добре".

На фото: за кілька хвилин до відправлення поїзда студентський гурт, який вже встиг познайомитися й навіть подружитися, радо погодився сфотографуватися, як кажуть, на дорозі. У товаристві молодих людей також присутні голова профкому Львівського технікуму залізничного транспорту Святослав Кучерук (позаду зліва) та керівник групи Оксана Ткач (на передньому плані в центрі).

Ірина САЛО
Фото автора

● Опитування

“Для мене поїзд – найзручніший...”

Нині, напевно, не знайдеться такої людини, яка хоч раз не скористалася б послугами залізниці. Щоправда, для когось це - незабутня пригода, а для когось звичайне явище. Кореспондент "Львівського залізничника" вирішив поцікавитись, як часто громадяни їздять поїздами, і чи влаштовує їх рівень пропонованого сервісу?

Наталья КОБИЛЕЦЬКА, студентка, 19 років:

– Раз на місяць мені доводиться користуватися послугами залізниці. Потяг Львів-Вінниця, на якому я постійно їжджу, мене повністю влаштовує. З провідниками, скільки вже їздила, мені завжди щастило: усі свої обов'язки вони виконували, ніхто нікому не хамив, вагони були досить чистими. У середньому білет коштує 30 гривень. На мою думку, той сервіс, який я отримую, відповідає ціні квитка.

Петро МУТЕНКО, військовослужбовець, 24 роки:

– Користуюсь послугами залізниці кожного дня. Для мене це - найзручніший транспорт, адже живу я в Щирці, а працюю у Львові. Електричка до Львова їде 20-30 хвилин, тому на роботу часто добираюсь швидше, ніж мої колеги, які живуть у Львові. Щоправда, про зручності проїзду сказати багато не можу, часто доводиться стояти у вагоні, і не мені одному. Було б непогано, якби можна було вирішити питання про різницю в оплаті проїзду для тих, хто сидить, і тих, хто всю дорогу стоїть.

Катерина ВЕНЧУР, пенсіонерка:

– Раз на тиждень електричкою мушу їздити за продуктами до міста, тут на базарі ціни дешевші. Що сказати, поїзд як поїзд, головне що їдеш, а не пішки йдеш... А в маршрутці в три рази дорожче треба заплатити. Та й сумки в поїзді є де покласти, і нікому вони не заважають, як у маршрутці. А враховуючи останні події, – електричкою їздити найбезпечніше, ніхто в неї не вріжеться, аварій не буває. Тому я їжджу тільки електричкою.

Андрій КОЦУР, приватний підприємець, 37 років:

– Досить часто маю виїзди по роботі до Києва. Мені б, звичайно, було простіше летіти літаком – час би зекономив, та й сума тепер не така велика на перельоти, як раніше. Але мій організм не витримує випробувань висотою. Тому їжджу поїздами. У поїзді встигаєш привести себе в порядок, поспіяти нормально можна. А з часом не так і погано: під вечір сів, зранку вже на місці, все зробив у столиці й назад, додому...

Ірина САЛО
Фото автора

Конкурс на право оренди вагонів-ресторанів та вагонів-кафе

Державне територіально-галузеве об'єднання "Львівська залізниця" оголошує конкурс на право оренди вагонів-ресторанів та вагонів-кафе.

Претендентам, які бажають взяти участь у конкурсі та отримати конкурсну документацію, пропонується звернутись за контактним телефоном в управління залізниці: (032) 226-35-22, 226-44-05.

Подробиці на інтернет-сайті залізниці: <http://railway.lviv.ua/>